

91 P. 30. Sr 1580.1

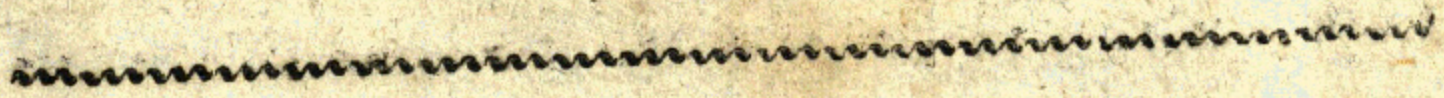
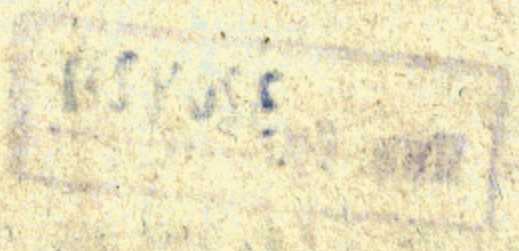
М Л А Д Е Ж С Р Б С К А

Арфи Шишаговачкој

Archiepiscopus Metropolitaniensis
S. S. Archiepiscopus Metropolitaniensis
S. S. Archiepiscopus Metropolitaniensis

1821.

Archiepiscopus Metropolitaniensis
S. S. Archiepiscopus Metropolitaniensis
S. S. Archiepiscopus Metropolitaniensis

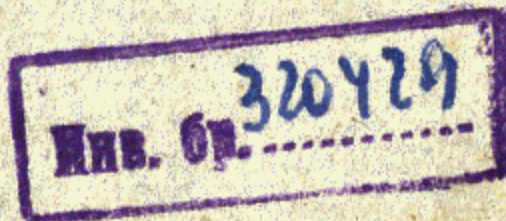
Додашакъ къ числу 4 новина Србски 1821.

Acceptorum beneficiorum sunt delectus ha-
bendi. Nec dubium, quin maximo cuique pluri-
mum debeatur.

Cic. off. 1. 49.

Amo, et semper amavi ingenium, studia,
moresque tuos.

Idem.

ШЕШЕЛ ОЈ ОМЛА ИМЕ ЛОРНТО ЛОН ПИМЕ
 БОДОД И ДОИШЕИ ИЛИЗМОЛ ПИМЕ
 МОЛЛОГ АН ВЕН ВО ПОХ И ТИ ДАИ
 СЕЛО ПОМО, У ШЕКО И ШЕ!

ШЕШЕЛ ОЈ ОМЛА ИМЕ ЛОРНТО ЛОН ПИМЕ
 БОДОД И ДОИШЕИ ИЛИЗМОЛ ПИМЕ
 МОЛЛОГ АН ВЕН ВО ПОХ И ТИ ДАИ
 СЕЛО ПОМО, У ШЕКО И ШЕ!

U — U — U, —UU— UU
 U — U — U, —UU— UU
 U — U — U, —UU— UU
 —UU —UU —UU U

Да сладка гласа! да струна согласни!
 Што чујем данас, о срећна и у злу!
 Та ледна б' срца, па мраморна
 Ребра, пробила сладошћу пјсна Т'

* * *

О Пјвче! Србском би срцу, и смртној
 Горкој у борби, пламен запалила
 Живоша нова. Та, небој се!
 Биће је, србског племена док је

III 4 III
Ярким под сунцем. Ми ћемо је пѣват'
Жанюћи Красног, Истиног, и Доброг
Плод, Ти која си нам на родном
Съяо полю, У шѣхо наша!

* * *
Пѣваюћ' србска, славићемо Т' младеж
Пресрећна с Тобом; и нејка чеда
Још у повипку, учићемо
Пѣват' Ти пѣсму, и славит' име

* * *
Зѣнице рода! Тако ћеш Ти живит',
Хорау србски! у прсима рода,
Ког любиш нежно, док је само
На небу шекло сунца, мѣсеца,

* * *
Та славу нашу, коју нам на полю
Косову шути чалмоносац оше,
Дићемо скоро, не мачем, већ
Пером, На то нас пи Арфо! будиш.

* * *
Већ нам се учи соколче слабачко
Полеват'; бѣлој на јели с' лепрша;
Скора ће почет' србској моми
Пѣвати сладко. Сви Душанова

Любимца скоро познаће у њему,
Вукова *) рука пребити ком мога
Десно крило. И србске кости
Престаће скоро уздисат' горко.

* * *

Атина, Спарта, погуби оружје,
Даде га грозном Марсовом **) породу,
Да прими вѣнац веће славе.
Скрушена тако, побѣди опет

* * *

Побѣдоносца, и горди ячином
Латин ***) имаде образ примиши из
Слабачке руке цвѣт добра и
Красна. Та нема славе у цвѣи ****)

* * *

Већ срцу. А кад је тако, лако ће с'
Развиши србске славе цвѣт. Имамо
Стефана. *****) Он нам са Хеликона,
Парнасса, Пинда, сазива Музу

*) Вука Бранковића, који је издао кнеза Ла-
зара на пољу косовом 1389.

***) Римљани су мислили, да воде подрекло
своје од Марса Бога војена.

****) Римљанин.

*****) Оружю.

*****) Стефан Спратимировић, Архиепископ
Карловачки.

Једну по једну. Гради им високе
Престоле; рани любимце њиове
Собственим млеком, и жертву им
На олшар радо приноси. Вьчно

* * *

Биће му име. Ал' Ти нас, о Пѣвче!
Управљаш далјој слави, совршенству;
Преки нам крчиш пут; крешеш нам
Спазице; храбриш; помоћи пружаш

* * *

Руку; и шпипом груди нам покриваш
Прошиву врага, препона, и зала.
Арфом нас твојом веселиш, на
Трудном том путу, чиниш, те нам је

* * *

Кратак, и сладак. Та како љу зато
Благодарно да Ти отворим срце? О
Да ми је можно, свој прелипис'
У благодарност! тѣлесне речи

* * *

Захвалном алјком*) обвиши! Онда би
Тисуђу могла открити часпицу
Чувствованія, срце ми што
Пуне. Но — Бози! буд'те Му благи!

*) Алјином.

Дуга дајте Му лѣта. Та славићу Т^а
 Пѣвче на вѣки. Грозне смрти косе
 Нѣдри у мои, небоисе
 Славно Ти име. Ту ће пребивати.

Пѣвао

Ненад Ребић,
 ученик у В***.

ALTO DE LOS ANDES DE CORDOBA
ESTADO DE SUCRE
CANTON DE SAN CARLOS
MUNICIPIO DE SAN CARLOS

UNO

H. N. S. P. S. S. S.
S. S. S. S. S. S.